

PROTOKÓŁ
posiedzenia Uniwersyteckiej Komisji Finansowej KRUP
Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy,
13 października 2017 r.

W posiedzeniu udział wzięli:

Członkowie UKF KRUP:

- 1) dr hab. Mirosław Gornowicz, prof. UWM - UWM w Olsztynie -przewodniczący,
- 2) ks. prof. UKSW dr hab. Maciej Bała - UKSW w Warszawie,
- 3) dr hab. Zbigniew Bukowski, prof. nadzw. - UKW w Bydgoszczy,
- 4) dr hab. prof. UŚ. Michał Daszykowski - Uniwersytet Śląski,
- 5) prof. dr hab. Danuta Dziawgo - Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,
- 6) prof. dr hab. Waldemar Gos - Uniwersytet Szczeciński,
- 7) dr hab. Jerzy Halicki, prof. UwB - Uniwersytet w Białymstoku,
- 8) prof. dr hab. Wiesława Miemiec - Uniwersytet Wrocławski,
- 9) dr hab. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - Uniwersytet Zielonogórski,
- 10) prof. dr hab. Jacek Popiel - Uniwersytet Jagielloński,
- 11) prof. dr hab. Janusz Słodczyk - Uniwersytet Opolski,
- 12) prof. dr hab. Mirosław Szreder - Uniwersytet Gdański,
- 13) dr hab. Grzegorz Ślusarz, prof. UR - Uniwersytet Rzeszowski,
- 14) prof. dr hab. Andrzej Tarlecki - Uniwersytet Warszawski,
- 15) dr hab. Grzegorz Urbanek, prof. UŁ - Uniwersytet Łódzki,
- 16) prof. UAM dr hab. Tadeusz Wallas - Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
- 17) dr hab. Barbara Zbroińska, prof. UJK - Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Zaproszeni goście:

- 1) Jarosław Oliwa - dyrektor Departamentu Budżetu i Finansów MNiSzW.

Obecni byli również:

- 1) Prof. UW. dr hab. Anna Giza-Poleszczuk - prorektor ds. rozwoju Uniwersytetu Warszawskiego,
- 2) dr hab. Piotr Malinowski, prof. nadzw. - członek Komisji Budżetu i Finansów UKW w Bydgoszczy,
- 3) mgr Renata Malak - kanclerz UKW w Bydgoszczy,
- 4) mgr Renata Stefaniak - kwesor UKW w Bydgoszczy.

Otwierając kolejne posiedzenie Uniwersyteckiej Komisji Finansowej KRUP, przewodniczący, dr hab. Mirosław Gornowicz, prof. UWM serdecznie powitał zebranych i przekazał głos gospodarzowi dr. hab. Zbigniewowi Bukowskiemu, prof. nadzw.

Dr hab. Zbigniew Bukowski, prof. nadzw. powitał członków UKF w murach Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Następnie krótko omówił historię powstania, strukturę organizacyjną oraz profil działalności Uczelni.

Przewodniczący UKF powitał Jarosława Oliwę dyrektora Departamentu Budżetu i Finansów MNiSzW, a następnie przedstawił proponowany porządek obrad Komisji.

Dyrektor Jarosław Oliwa serdecznie podziękował za zaproszenie i przeszedł do omówienia najważniejszych finansowych aspektów projektu ustawy o szkolnictwie wyższym

i nauce. Dodał również, że dokument jest obecnie przedmiotem uzgodnień międzyresortowych i społecznych.

Dyrektor Departamentu Budżetu i Finansów MNiSzW rozpoczął od przedstawienia wysokości nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe w latach 2014-2018. Z przedstawionych informacji wynika, że mają one tendencję wzrostową, a w 2018 roku będą wyższe o ok. 1,3 mld złotych niż w roku poprzednim. Nakłady w budżetach wszystkich ministerstw biorących udział w finansowaniu nauki i szkolnictwa wyższego przekroczą wartość 25 mld zł. (9,2 mld - nauka, 16,5 mld - szkolnictwo wyższe). Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego jest beneficjentem ok. 80% nakładów. Drugie w kolejności jest Ministerstwo Zdrowia (uczelnie i wydziały medyczne), a następnie Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego (uczelnie artystyczne) oraz Ministerstwo Obrony Narodowej (uczelnie wojskowe). Mniejszy udział mają kolejno: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwo Infrastruktury.

Projekt ustawy zakłada konsolidację strumieni finansowania nauki i szkolnictwa wyższego. Dyrektor Departamentu Budżetu i Finansów MNiSzW wymienił najważniejsze z nich:

- dotacja badawczo-dydaktyczna w uczelniach,
- inicjatywy doskonałości,
- dotacje inwestycyjne,
- dotacja na SPUBY,
- pomoc stypendialna,
- programy ministra,
- dotacja na stwarzanie warunków do kształcenia i prowadzenia badań naukowych przez osoby niepełnosprawne.

Jarosław Oliwa zaznaczył, że środki przyznawane na dwa ostatnie z wymienionych strumieni finansowania będą trafiały na rachunki uczelni prowadzone w Banku Gospodarstwa Krajowego. Rozwiązanie to pozwoli uniknąć nieprawidłowych zjawisk, które miały miejsce głównie w uczelniach niepublicznych.

Publiczne uczelnie akademickie będą miały dostęp do wszystkich strumieni finansowania. Zasady naliczania dotacji badawczo-dydaktycznej będą uwzględniały dotychczasowe parametry stosowane w algorytmie podziału dotacji zarówno statutowej, jak i podstawowej.

Uczelnie zawodowe nie będą otrzymywały środków na utrzymanie potencjału badawczego i SPUB, nie będą również uczestniczyły w inicjatywach doskonałości. Te strumienie są przewidziane wyłącznie dla uczelni akademickich.

Niewiele zmieni się w przypadku uczelni niepublicznych. Te, które posiadają status uczelni akademickiej będą mogły ubiegać się o przyznanie środków w ramach obu inicjatyw doskonałości.

Instytuty badawcze i instytuty naukowe PAN otrzymają dotację na utrzymanie potencjału badawczego, będą mogły również ubiegać się o dotacje celową na inwestycje i SPUB (głównie spółki, które zostały przekształcone i poddają się ocenie parametrycznej jednostek naukowych).

W dalszej części wystąpienia Dyrektor Departamentu Budżetu i Finansów MNiSzW omówił cele, zasady, kryteria i warunki przystąpienia do konkursu w ramach „Inicjatywy doskonałości-uczelnia badawcza”. Zaznaczył, że konkurs dotyczy maksymalnie 10 uczelni akademickich, które po podpisaniu umowy otrzymają dodatkowe środki w wysokości 10% zeszłorocznej dotacji. Okres finansowania wynosi 6 lat z możliwością przedłużenia o kolejne 5 lat dla 5 najlepiej ocenionych uczelni. Istotą tego konkursu jest podniesienie poziomu naukowego i dydaktycznego. W przypadku uchwalenia ustawy w proponowanym kształcie w 2019 roku będą stosowane przepisy przejściowe, w których określono następujące warunki przystąpienia do „Inicjatywy doskonałości-uczelnia badawcza”:

- co najmniej połowa ocenionych jednostek posiada kategorię co najmniej A i uprawnienia do habilitowania w czterech dziedzinach. Alternatywą dla tego rozwiązania jest, że 2/3 ocenionych jednostek posiada kategorię co najmniej A i uprawnienia do habilitowania w 3 dziedzinach,
- uczelnia nie posiada jednostek z kategorią C, a wszystkie wyniki oceny programowej są pozytywne.

Uwzględniając aktualne wyniki parametryzacji (kolejne zostaną ogłoszone 16 października br.) 14 uczelni spełnia kryteria ubiegania się o środki w ramach „Inicjatywy doskonałości - uczelnia badawcza”.

Druga, „Regionalna inicjatywa doskonałości” ma służyć rozwojowi naukowemu w określonych dyscyplinach. Uczelnie, które nie są w stanie spełnić przesłanek do ubiegania się o środki w ramach „Inicjatywy doskonałości – uczelnia badawcza” będą miały możliwość przystąpienia do konkursu na „Regionalną inicjatywę doskonałości” w maksymalnie trzech dyscyplinach. Na rozwój każdej z nich uczelnie będą mogły uzyskać dodatkowe środki stanowiące 2% dotacji naliczonej w roku poprzednim. W przepisach przejściowych do ustawy 2.0 określone zostały następujące warunki przystąpienia do konkursu na „Regionalną inicjatywę doskonałości”:

- co najmniej jedna z ocenionych jednostek posiada kategorię co najmniej A, a jednostki zgłoszone do konkursu posiadają uprawnienia do nadawania stopnia doktora,
- uczelnia nie spełnia kryteriów do udziału w konkursie „Inicjatywa doskonałości - uczelnia badawcza”.

Dyrektor Jarosław Oliwa zwrócił uwagę, że drugi warunek budził pewne kontrowersje. Ostatecznie podjęto jednak decyzję, że ta formuła jest po to, żeby „Regionalna inicjatywa doskonałości” nie była swego rodzaju nagrodą pocieszenia dla jednostek, które nie otrzymają statusu uczelni badawczej.

W dalszej części wystąpienia Dyrektor J. Oliwa przedstawił harmonogram wejścia w życie ustawy o szkolnictwie wyższym. Zwrócił również uwagę, że Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego wystąpił do Ministra Finansów o gwarancję corocznej waloryzacji dotacji. Waloryzacja taka będzie służyła stabilności systemu finansowego wszystkich uczelni.

Prof. dr hab. Mirosław Szreder (Uniwersytet Gdański) zapytał czy sam algorytm przyznawania dotacji ulegnie zmianie.

Dyrektor Departamentu Budżetu i Finansów odpowiedział, że ewentualne zmiany nastąpią w przypadku algorytmu dla PWSZ. Nowy, dobrze przygotowany algorytm miałby obowiązywać dla uczelni akademickich od 2019 roku. Jarosław Oliwa poinformował również, że w Ministerstwie pojawiła się koncepcja zastąpienia dotacji naukowo-dydaktycznej formą subwencji. W związku z tym zaproponował rozważenie tej propozycji oraz podjęcie stanowiska UKF w tej sprawie.

Prezentacja Dyrektora Departamentu Budżetu i Finansów MNiSzW Jarosława Oliwy pt. „*Finansowanie szkolnictwa wyższego i nauki – strumienie finansowe*” stanowi załącznik nr 1 do protokołu.

Dr hab. Mirosław Gornowicz, prof. UWM podziękował Dyrektorowi Departamentu Budżetu i Finansów za wystąpienie i otworzył dyskusję. Dodał, że wnioski wynikające z jej przebiegu zostaną opracowane w formie dokumentu, który Komisja przedłoży KRUP. Przewodniczący zasugerował, by uwagi dotyczyły przede wszystkim finansowych aspektów projektu ustawy 2.0.

Następnie dr hab. Mirosław Gornowicz, prof. UWM przedstawił trzy sprawy, które jego zdaniem, powinny znaleźć się we wnioskach Komisji.

Pierwszą z nich była wspomniana wcześniej kwestia zamiany dotacji podstawowej w subwencję.

Kolejna, wielokrotnie podnoszona na posiedzeniach UKF sprawa, dotyczyła zmiany zasad naliczania odpisu na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych w uczelniach.

Trzecia, budząca pewne kontrowersje sprawa dotyczyła zapisu, mówiącego, że warunkiem ubiegania się uczelni o środki przyznawane w ramach „Regionalnej inicjatywy doskonałości” jest niespełnianie kryteriów zawartych w „Inicjatywie doskonałości - uczelnia badawcza”.

Przewodniczący UKF poprosił prof. dr. hab. Mirosława Szredera o notowanie i wstępne zredagowanie uwag i postulatów zgłaszanych przez członków Komisji.

Dr hab. Barbara Zbroińska, prof. UJK zaznaczyła, że zasady ubiegania się o środki w ramach „Regionalnej inicjatywy doskonałości” są korzystne dla „mniejszych” uniwersytetów. W związku z tym zaapelowała o niezgłaszanie uwag do kryteriów zapisanych w projekcie ustawy.

Prorektor UJK zaproponowała również zwiększenie (np. do czterech) liczby uczelni będących laureatami konkursu „Regionalnej inicjatywy doskonałości” w danej dyscyplinie.

Kolejna uwaga dotyczyła art. 86 projektu ustawy, w którym zapisano, że wszelkie opłaty za studia powinny być podane do wiadomości przed rozpoczęciem rekrutacji i obowiązywać przez cały okres studiów. Biorąc pod uwagę fakt, że w ciągu kilku lat mogą wystąpić nieprzewidziane okoliczności mające wpływ na wzrost kosztów kształcenia, zapis ten jest niekorzystny z punktu widzenia polityki finansowej uczelni.

Prorektor UJK zwróciła również uwagę, że:

- zapisane w art. 424 kary finansowe są niewspółmiernie wysokie do niektórych przewinień (np. wysokość kary za niewydanie dyplomu w określonym terminie),
- projekt ustawy nie zawiera szczegółowych zapisów dotyczących kompetencji i obowiązków rady uczelni, która miałaby funkcjonować na podstawie określonego przez siebie regulaminu.

Prof. dr hab. Andrzej Tarlecki (Uniwersytet Warszawski) odnosząc się do wypowiedzi przedmówczyni dodał, że w artykule dotyczącym nakładanych na uczelnie kar brakuje wskazania, że uczelnia ponosi odpowiedzialność za przewinienia, które powstały z jej winy.

Prorektor Uniwersytetu Warszawskiego zwrócił również uwagę, że projekt ustawy, przygotowywanej pod hasłem „konstytucja dla nauki” zawiera zbyt dużo konkretnie zapisanych liczb. Powinny być one określane w odpowiednich aktach wykonawczych.

W projekcie ustawy brakuje również zapisów dotyczących interdyscyplinarności, zarówno w sferze badawczej, jak i dydaktycznej.

Następnie prof. dr hab. Andrzej Tarlecki zwrócił uwagę, że limitowanie wysokości dodatków zadaniowych do 20% wynagrodzenia podstawowego znacznie ograniczy projakościowe kształtowanie systemu wynagrodzeń.

Zdaniem Prorektora, Uniwersytecka Komisja Finansowa powinna się zdecydowanie sprzeciwić delegowaniu ustalania wysokości pensum dydaktycznego do regulaminu pracy. Sposób rozliczania pensum jest ważnym narzędziem kształtowania polityki finansowej uczelni i powinien należeć do kompetencji senatu lub rektora.

Prof. dr hab. Andrzej Tarlecki zaznaczył również, że projekt ustawy nie zawiera zapisu dotyczącego ustawiania stosunku pracy nauczycieli akademickich po osiągnięciu wieku emerytalnego tj. 65 i 70 lat. Powoduje to, że jedynym narzędziem służącym tzw. rotacji jest negatywna ocena działalności nauczyciela akademickiego.

Ostatnia, zgłoszona przez Prorektora Uniwersytetu Warszawskiego uwaga, dotyczyła potrzeby przyznania rektorowi uprawnienia do umarzania drobniejszych należności finansowych.

Prof. dr hab. Waldemar Gos (Uniwersytet Szczeciński) zaapelował o zapisanie postulatu dotyczącego umożliwienia uczelniom kształtowania Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych na ogólnie obowiązujących zasadach.

Prof. dr hab. Wiesława Miemiec (Uniwersytet Wrocławski) zdecydowanie opowiedziała się za propozycją zastąpienia dotacji badawczo-dydaktycznej formą subwencji. Subwencja da uczelniom większą możliwość elastycznego wykorzystywania przyznanych środków.

Prorektor Uniwersytetu Wrocławskiego zwróciła również uwagę na art. 366 projektu ustawy, który mówi o tym, że jednostki samorządu terytorialnego lub związki tych jednostek mogą przyznawać uczelniom publicznym środki finansowe. Prof. W. Miemiec stwierdziła, że utrzymanie wyłącznie tego przepisu, bez nowelizacji ustawy o finansach publicznych spowoduje, że wspomniany artykuł nie będzie mógł być w praktyce wykorzystywany.

Prof. dr hab. Jacek Popiel (Uniwersytet Jagielloński) stwierdził, że zgłaszane uwagi powinny zostać zapisane w stanowisku UKF według ustalonej hierarchii. Sprawy poruszone przez prof. dr hab. A. Tarleckiego, dotyczące sposobu ustalania pensum i ustawiania stosunku pracy nauczycieli akademickich z chwilą osiągnięcia wieku emerytalnego mają fundamentalne znaczenie dla kształtowania właściwej gospodarki finansowej i polityki kadrowej uczelni.

Kolejna, bardzo istotna sprawa, to zmiana przepisów dotyczących ustalania odpisu na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych. Zastosowanie w uczelniach ogólnie obowiązujących przepisów pozwoliłoby zaoszczędzić ok. 50% środków obecnie przeznaczanych na ten cel.

Prof. dr hab. Jacek Popiel zgodził się również, że brak uszczegółowienia odpowiedzialności i kompetencji rady uczelni jest bardzo niebezpieczny. Opiniowanie planu rzeczowo-finansowego i sprawozdania z jego wykonania powinno należeć do kompetencji senatu uczelni.

Dr hab. Zbigniew Bukowski, prof. UKW stwierdził, że biorąc pod uwagę niezbyt precyzyjnie określone kompetencje rady uczelni, sprawę ewentualnego wynagradzania jej członków należałoby pozostawić w gestii senatu. Przyjęcie maksymalnych stawek tego wynagrodzenia stanowiłoby ok. 1% dotacji budżetowej UKW w Bydgoszczy.

Druga, poruszona przez Prorektora UKW kwestia, dotyczyła wysokości wynagrodzeń nauczycieli akademickich. Prof. Zbigniew Bukowski zaznaczył, że budżet uczelni nie pozwala zaproponować wyższych stawek wynagrodzenia od tych, które w projekcie ustawy określone są jako minimalne (125% najniższego wynagrodzenia). Taka sytuacja powoduje, że najlepsi absolwenci rezygnują z podjęcia pracy naukowo-dydaktycznej (dotyczy to szczególnie informatyków, prawników i ekonomistów).

Zdaniem prof. Z. Bukowskiego obawy budzi także wysokość pensum dydaktycznego określonego dla tzw. dydaktycznych profesorów uczelnianych. Istnieje zagrożenie, że, pracownicy, którzy nie uzyskają stopnia doktora habilitowanego w określonym terminie, będą ubiegali się o status profesora dydaktycznego, którego pensum określono na 12 godzin zajęć w tygodniu. Tymczasem pensum profesora naukowo-dydaktycznego będzie wynosiło 8 godzin tygodniowo, zatem różnica jest bardzo niewielka. W związku z tym Prorektor poddał pod rozważenie zasadność określania maksymalnego wymiaru pensum dydaktycznego w drodze ustawy i zaproponował przeniesienie tej kompetencji na szczebel uczelni.

Dr hab. Zbigniew Bukowski, prof. UKW zaznaczył również, że proponowane wydłużenie studiów niestacjonarnych w stosunku do studiów stacjonarnych nie wpłynie na poprawę jakości kształcenia. Może natomiast doprowadzić do wygaszenia studiów niestacjonarnych. Uczelnie niepubliczne już teraz wprowadzają nową definicję semestru, który trwa np. trzy miesiące.

Dr hab. Grzegorz Ślusarz, prof. UR zwrócił uwagę, że kwestia uregulowania spraw związanych z interdyscyplinarnością badań naukowych i kształcenia jest bardzo ważna, również z punktu widzenia kolejnej oceny parametrycznej.

Odnosząc się do kwestii wydłużania studiów niestacjonarnych Prorektor Uniwersytetu Rzeszowskiego zaznaczył, że nawet w przypadku studiów podyplomowych jest oczekiwanie, żeby były one realizowane bardziej intensywnie, ale krócej.

Przewodniczący UKF podziękował za cenne głosy w dyskusji i zwrócił się do prof. dr. hab. Mirosława Szredera o przedstawienie zredagowanych przez Niego uwag i propozycji. Na ich podstawie (w wyniku późniejszych konsultacji) UKF przyjęła składający się z 13 punktów dokument, pn. *Uwagi i propozycje Uniwersyteckiej Komisji Finansowej KRUP do projektu ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce*. Jego treść stanowi załącznik nr 2 do protokołu.

Następnie dr hab. Mirosław Gornowicz, prof. UWM udzielił głosu prof. UW dr hab. Annie Giza-Poleszczuk, która przedstawiła własne refleksje związane z omawianym projektem ustawy.

Prorektor ds. rozwoju Uniwersytetu Warszawskiego wymieniła trzy, główne założenia tego projektu:

1. Wzmocnienie efektywności i jakości zarządzania uczelnią (rada uczelni ma wzmocnić rektora i stanowić przeciwwagę dla wewnętrznych interesariuszy, którzy nieco osłabiają moc ciał kolegialnych).
2. Uruchomienie dążenia do doskonałości (m.in. poprzez nowe mechanizmy, takie jak inicjatywy doskonałości czy też mechanizmy wpisane w algorytm podziału dotacji).
3. Zwiększenie autonomii uczelni w sferze planowania strategicznego i organizacji wewnętrznej.

Realizacja ostatniego założenia wymaga ogromnej świadomości organizacyjnej i kompetencji w sferze planowania struktur.

Pierwszy problem dotyczy pomieszania zarządzania i administrowania uczelnią i jego konsekwencji. W większości uczelni nastąpiło „zlewanie się” kompetencji ciał wybieralnych z kompetencjami administracji. Jest ono powodem niesprawności i nieefektywności w zarządzaniu uczelnią.

Kolejną słabością jest brak wskaźników zarządczych uwzględniających nie tylko efekty, ale również procesy. Uczelnia „wytwarza” absolwentów, wyniki naukowe i profesorów. W uczelniach występują dwa typy procesów. Pierwsze, to są procesy główne, tzw. misyjne. Misją uczelni jest przede wszystkim kształcenie, prowadzenie badań naukowych i rozwój pracowników, czyli oferowanie ścieżki kariery zawodowej. Obok procesów głównych występuje szereg procesów wspierających (np. księgowanie, obsługa finansowa, obsługa administracyjna, realizacja zakupów, zarządzanie nieruchomościami, promocja, komunikacja). Procesy te, nie są celem samym w sobie. One powinny być ustawione tak, żeby możliwie dobrze służyć procesom głównym. W procesach wspomagających uczelnie powinny się oprzeć na znakomitej, profesjonalnej administracji.

Prof. Giza-Poleszczuk wyraziła niepokój, że w projekcie ustawy 2.0 kanclerz i kwestor nie mają żadnych, wpisanych ustawowo kompetencji. Zwróciła również uwagę, że wybieralne władze przejęły kompetencje administracyjne. Spowodowało to, że w połączeniu z procesem

decentralizacji przerwane zostały linie prawidłowego raportowania (np. dyrektor administracyjny nie raportuje do kanclerza spraw technicznych, itd.).

Struktura organizacyjna uczelni (mająca charakter funkcyjny) nie sprzyja zarządzaniu procesowemu. Powoduje to, że zdarzają się zadania których nie można nikomu zlecić do wykonania, ponieważ nie zostało to wyraźnie określone w regulaminie organizacyjnym.

Efekty występowania powyższych zjawisk są następujące:

- narastająca słabość administracji,
- przejmowanie administrowania przez wybieraną kadre,
- tworzenie nowych jednostek organizacyjnych.

Z drugiej zaś strony powstaje deficyt zarządzania. Wszyscy koncentrują się na administrowaniu, zatem tworzenie i wdrażanie polityki, koordynacja, określenie standardów i zasad leży odłogiem. I to jest klasyczne, błędne koło.

Im bardziej administracja jest wyręczana przez władze, tym staje się ona słabsza. W uczelnianej administracji powinna się kumulować inteligencja i wiedza organizacyjna. Tymczasem jest ona coraz słabsza dlatego, że są przerwane wspomniane linie raportowania, zachodzi podwójna podległość, pracownicy mają niską pozycję oraz niskie pensje.

Prorektor Uniwersytetu Warszawskiego stwierdziła, że wbrew krążącemu w środowisku akademickim przekonaniu, należy wzmocnić uczelnianą administrację. Należy również zacząć myśleć o procesowym zorganizowaniu struktur i przejść do zarządzania poprzez cele merytoryczne.

Podsumowując wystąpienie prof. A. Giza-Poleszczuk stwierdziła, że warto się bardzo poważnie zastanowić nad przywróceniem w uczelniach podziału na administrowanie i zarządzanie oraz zwiększyć wagę i znaczenie kompetentnych ludzi w uniwersyteckiej administracji.

Dr hab. Mirosław Gornowicz, prof. UWM podziękował Prorektor Uniwersytetu Warszawskiego za wystąpienie. Następnie przeszedł do omówienia informacji dotyczących naboru na studia.

W sumie we wszystkich uniwersytetach liczba osób studiujących na studiach stacjonarnych zmalała o nieco ponad 7%. Spadek ten był większy na studiach drugiego stopnia - niemal 11,5%, natomiast na studiach pierwszego stopnia wyniósł niecałe 6%. Na jednolitych studiach magisterskich liczba kandydatów zmalała o 3,4 %, jednakże są to studia najmniej liczne - liczba studentów jednolitych studiów magisterskich we wszystkich uniwersytetach wynosi niecałe 10 tysięcy. Sytuacja jest zróżnicowana na poszczególnych uczelniach. Pod względem liczby studentów ogółem - na jednym z uniwersytetów spadek wyniósł ponad 27% - natomiast na innym liczba osób rekrutowanych wzrosła o 1,5%. Na studiach pierwszego stopnia - na jednej z uczelni spadek wyniósł 50%, na innym odnotowano wzrost o prawie 9%. Na studiach drugiego stopnia - na jednej z uczelni spadek wyniósł ok. 33%, na innej zaś zanotowano wzrost o niemal 10%. Natomiast w przypadku jednolitych studiów magisterskich wahania wynoszą od spadku o 1/3 na jednej uczelni, do wzrostu o 1/3 na innej.

Pewne zaskoczenie może budzić fakt, że wzrosła liczba kandydatów przyjętych na studia niestacjonarne. Liczba osób zrekrutowanych ogółem wzrosła o prawie 4%, a na studia pierwszego stopnia o niemal 15%. Jedną z przyczyn tego stanu rzeczy może być ograniczanie limitów przyjęć na studia stacjonarne spowodowane niekorzystną wartością wskaźnika SSR. Na studiach niestacjonarnych również odnotowano duże zróżnicowanie na poszczególnych uczelniach. Na studia pierwszego stopnia na jednej z uczelni odnotowano spadek liczby osób przyjętych o prawie 22%, na innej - wzrost o ponad 50%. Na studiach drugiego stopnia - w jednej uczelni spadek wyniósł 44%, w innej zaś odnotowano wzrost o 16%. W przypadku jednolitych studiów magisterskich wahanie wyniosło od spadku o 1/3 do wzrostu o 60%. Pod

względem liczby przyjętych studentów ogółem na jednej z uczelni spadek wyniósł 23%, natomiast na innej zanotowano 25% wzrost.

Analiza przedstawionych informacji pozwala wnioskować, że najwyższy spadek liczby przyjętych studentów zanotowano na obu formach studiów drugiego stopnia. Oznacza to, że znacząca liczba studentów kończy edukację na poziomie studiów pierwszego stopnia i z różnych powodów nie kontynuuje nauki na studiach magisterskich.

Następnie członkowie UKF wymienili informacje na temat sytuacji finansowej uczelni. Wynikało z nich, że w 4 uniwersytetach planowany jest ujemny wynik finansowy. Pozostałe uczelnie przewidują na koniec 2017 roku zysk lub zerowy wynik finansowy.

Dr hab. Mirosław Gornowicz, prof. UWM poinformował, że kolejne posiedzenia Uniwersyteckiej Komisji Finansowej odbędą się:

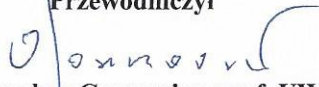
- 12-14 kwietnia 2018 roku w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach,
- 21-23 czerwca 2018 roku w Uniwersytecie w Białymstoku.

Przewodniczący Komisji podziękował zebranych za udział w obradach, wyraził słowa uznania dla organizatorów, a następnie zamknął czwarte w kadencji 2016-2020 posiedzenie Uniwersyteckiej Komisji Finansowej KRUP.

Protokołowała

mgr Zofia Konopka

Przewodniczył

dr hab. Mirosław Gornowicz, prof. UWM